

endnu findes en hel Del ægte Cognac og ægte Rom og den Slags Ting, der kan sælges for 7 Kr. og 5 Kr. pr. Flaske, og det er selvfølgelig en stærk Konkurrence for de danske Drikkevarer, som nu koster fra 9 Kr. 75 Øre til 11 Kr. Men efterhaanden som de nysnævnte indførte Drikkevarer forsvinder, vil jo ganske sikkert Salget af de danske Drikkevarer blive stærkere og mere effektivt og derigennem ogsaa Pengene rinde stærkere ind, og paa den Maade kunde de jo eventuelt ogsaa senere rinde ind til Hjælp for de nødlidende Kommuner til Erstatning for den Afgift, disse kom til at miste. Det forekommer mig ogsaa at være meget højt at ville gaa til en Afgift af 8,000 Kr. om Aaret. Det vil jo sige, at paa den Mand, som driver en saadan Forretning, og som er indirekte, eller man kan næsten sige direkte Skatteopkræver for Staten, skal der yderligere lægges en Afgift til Stat og Kommune af indtil 8,000 Kr. for Foretagelsen af disse Opkrævninger. Det laa maaske nærmere at animere de vedkommende til at være Skatteopkrævere ved at lade dem slippe billigt. Her er man gaaet den modsatte Vej ved eventuelt at ville forhøje Afgiften.

I Anledning af disse vore Betæneligheder ved det, der er foreslaaet for indeværende Kalenderaar, 1918, har vi fra vor Side ønsket, at dette Lovforslag maatte blive gjort til Genstand for en Prøvelse i et Udvalg. Idet jeg i øvrigt paa mine Meningsstøllers og egne Vegne anbefaler Lovforslaget til Fremme, vil jeg udtale Haab om, at man gennem en Udvalgsforhandling maa kunne komme til et saadant tilfredsstillende Resultat, at ogsaa vi ved den endelige Afgørelse vil kunne stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Den sidste ærede Taler fremsatte et Forslag til en anden Ordning end den, som findes i Lovforslaget, og som fik enstemmig Tilslutning i Folketinget. Jeg maa befrygte, at den af det ærede Medlem skitserede Ordning, nemlig at man nu kun skulde vedtage Forslaget vedrørende 1917 og lade Spørgsmaalet om Forholdet i 1918 bero, vilde i høj Grad hindre Lovforslagets Hensigt: at tilvejebringe en Afgiftsnedsættelse for det store Antal af Forretninger, som har haft en mindre Omsætning end tidligere af disse stærke Drikke, og for hvilke nu denne Omsætning er standset. Hvis man nemlig ikke nu ordner Spørgsmaalet

vedrørende Kommunerne, men sætter deres Ønske om Erstatning for, hvad de eftergiver, paa en Art Ekspektanceliste, udsat for al den Usikkerhed, som Planer af denne Art vil medføre, vil de være mindre tilbøjelige til at give den Nedsættelse og Eftergivelse, som Lovforslaget bemyndiger dem til, end hvis de ved, hvorledes Forholdet er ordnet. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlems Betæneligheder antog et større Omfang end egentlig begrundet i Lovforslaget. Vi er da endelig kun en Maaned inde i Aaret 1918, og hvis det høje Ting vil medvirke til hurtig Afgørelse af Spørgsmaalet, vil Kommunerne meget hurtigt derefter kunne træffe Afgørelse om Nedsættelse og Eftergivelse, og de vil ogsaa meget hurtigt kunne fastsætte den eventuelle højere Afgift, som skal paalægges de Forretninger, der er i Stand til at bære den.

Naar det ærede Medlem endelig opererede med Tallet 8,000 Kr., maa det erindres, at der jo kun er Tale om en Bemyndigelse. Det er den højeste Grænse, hvortil Kommunerne kan gaa, og det er givet, at en Kommune ikke kan være interesseret i at paalægge en højere Afgift end rimeligt. Jeg skal henvise ærede Medlemmer, som nærer Frygt for den Bestemmelse, der blev taget her i Tinget vedrørende Bemyndigelse for Kommunerne til ved Dyrtidsskatten at anvende en stigende Skala, til, hvor lempeligt denne Bemyndigelse i de Kommuner, som allerede har taget Beslutning derom, er anvendt. Kommunerne vil ikke gaa til at bruge den højeste Afgift, medmindre de kan være fuldkommen sikre paa, at det drejer sig om en Forretning, som vil kunne bære den. Det er rimeligt, at de Forretninger, som for Øjeblikket er stillede saaledes, at de er i Besiddelse af store Lagre af Vin, fremmed Spiritus og dansk Drikkebrændevin, og som derfor kan have en stor og meget lønnende Forretning hermed, paa Grund af denne ekseptionelt gunstige Stilling, hvori de er i Modsætning til andre, kommer til at hjælpe Kommunerne, naar disse skal give Afkald paa en Del af deres Afgift. Jeg er altsaa indtil videre af den Opfattelse, at det ærede Medlems Plan let vil kunne komme til at virke saaledes, at han ud fra en ret ubegrundet Ængstelse af Hensyn til nogle faa meget store og betydningsfulde Forretninger vil udsætte det meget store Antal af smaa Forretninger for ikke at opnaa det, som Lovforslaget tilsigter.